

Kvinnan hade inte drabbats av vinterkräksjuka, som distriktsläkaren kom fram till, utan lung- och lungsäcksinflammation. Han fälls av Ansvarsnämnden för att ha gjort en ofullständig utredning. (HSAN 3191/03)

II Den 49-åriga kvinnan insjuknade den 12 februari 2003 med feber och kräkningar. Då det utvecklades smärtor i bröstorgans vänstra sida uppsökte hon jourcentralen vid ett universitetssjukhus på kvällen den 14 februari.

Hon hade då 40,2° feber och undersöktes av distriktsläkaren, som i journalen noterade följande: »Illamående, kräkning sedan i onsdags. Feber, generellt ont i buken. Svårt att få i sig något. Temp 40,2«.

Han bedömde att kvinnan led av vinterkräksjuka, lämnade råd om febernedsättande och vätskeintag. Kvinnan fick därefter lämna mottagningen. Då den höga febern höll i sig, bröstsmärtorna förvärrades och hon dessutom fick andningssvårigheter återvände hon till jourcentralen tre dagar senare.

Lungröntgen visade utbredda infiltrat och atelektasinslag i vänster underlob och ökad mängd pleuravätska i

Vinterkräksjuka var lung- och lungsäcksinflammation

ett cirka två centimeter brett utflytande skikt vid sidolägesundersökning. Hon överfördes till infektionsklinik för intensiv antibiotikabehandling mot lung- och lungsäcksinflammation, som sedermera utvecklades till en varig infektion i lungsäcken, och man gjorde pleuradränage och spolning.

Kvinnan anmälde distriktsläkaren.

Hon framhöll bland annat att läkaren inte utförde någon klinisk undersökning och att han sa att hennes bröstsmärtor uppstått som en följd av kräkningarna.

»Var i mycket dåligt skick«

När hon återvände till mottagningen var hon i mycket dåligt skick. Enligt infektionsläkare hade hon inte överlevt ytterligare ett dygn utan vård. Hon vårdades på sjukhus under fem veckor. Om doktorn utfört en adekvat undersökning hade tillståndet kunnat konstateras i ett tidigare stadium och behandlas med sedvanlig antibiotikakur, menade kvinnan.

Ansvarsnämnden läste patientjournalen och tog in yttrande av läkaren. Denne menade att lunginflammation na-

turligtvis går mycket lättare att diagnostisera ju längre den gått och att illamående, kräkningar, feber genererar bukvärk. När någon har svårt att få i sig föda under vinterkräksjukepidemi ger det misstanke om det vanligaste: vinterkräksjuka.

Bedömning och beslut

Ansvarsnämnden påpekar att av distriktsläkarens summariska journalanteckning framgick inget status.

Han uppgav att de besvär som sedermera konstaterades är lättare att upptäcka ju längre sjukdomen förelegat, vilket visserligen är rimligt. Diagnosen kan emellertid ske redan på ett tidigt stadium och i vart fall underlättas den bara genom att man lyssnar på patientens lungor, men enligt anteckningen skedde inte detta. Med hänsyn till de besvär som läkaren, enligt sin kortfattade notering, uppfattade att patienten led av hade det varit motiverat.

Undersökningen var således ofullständig och läkaren får en varning, beslutar Ansvarsnämnden. •